

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15/11/2017

"Veniu, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món." (Mt 25,34)

El mes de novembre -en que l'Església celebra la festa de Tots Sants i recorda als fidels difunts- sembla que tot es tenyeix d'un to grisós: la tardor va fent camí amb els seus dies més curts, el fred es fa sentir, el sol brilla amb menys intensitat...

Tot i que és el mateix sol que brilla en el cel. Som nosaltres -els habitants d'aquesta part del planeta- els que tenim menys hores de sol i de llum, els que sentim el canvi climàtic i més fred.

És una mica el que ens passa en la nostra vida. Depèn des de quin angle ho mirem. Depèn de quina estació estem vivint... Però Déu és sempre el mateix: sempre hi és regalant-nos el seu amor, per oferir-nos el seu Fill, la seva amistat, la seva llum. Ens prepara pel seu Regne, on només hi haurà una sola Estació, on veurem eternament el seu Rostre, on el Sol hi brillarà per sempre.

Però aquesta "Nova estació" comença ja i aquí, en l'alternança de les nostres estacions, de l'hivern a la primavera, de l'estiu a la tardor. Comença en els nostres dies, tant si són foscos com si no ho són. Comença quan ens creuem amb un nen que té gana i ens aturem. Quan visitem a una persona gran que està sola. Quan dediquem el nostre temps a escoltar i a consolar. Quan caminem al costat del que té por i està perdut. Quan perdonem generosament i som capaços de demanar perdó. Quan sembrem pau i justícia... És llavors que podem escoltar dins nostre la invitació: Vine, beneït del meu Pare..." És en aquest instant que podem començar a assaborir el nou Dia i la nova Estació.

Tots som cridats. El Senyor convida a cada un a entrar al seu Regne.

És el que Magdalena Aulina va somiar fa cent anys i ho va viure amb coherència i fidelitat. És el que va suggerir a aquells que atreïa amb la seva força carismàtica, que fascinava i engrescava a petits i grans, a intel·lectuals i senzills.

El Regne de Déu és per a tots. És per a cada criatura que sap descobrir un raig de sol fins i tot en els dies grisos. És per a qui sap que Déu l'estima i vol que sigui feliç, fins si el dolor de la vida li pren l'alè de la fe. Es per a qui és capaç d'esperar-ho tot.

Magdalena, passejant per l'estany de la seva ciutat natal, Banyoles, podia veure el cel i el sol fins i tot quan la boira de la tardor amagava la bellesa de la natura, el sol i el cel.

Dels cants propis de l'Institut

Aixecant el cap i mirant cap el cel aprenem i hi trobem la força per a continuar esperant i treballant, per a continuar peregrinant en aquesta terra i realitzat una espera "d'amor sincer": «després dels dies venen les nits, com els fulls d'un llibre on el Senyor, per a donar-nos la glòria, va assenyalant els actes que tenim a favor nostre». Oh, cel blau, cel estrellat! Deixa'm, deixa'm fins que em mori que la llum de la glòria des de lluny pugui albirar, doncs amb ella, en eix desterro, tu avivis la meva esperança i endolceixis el meu enyor!

Estimats amics "del 15": Avui, "A l'ombra de l'alzina" vol compartir amb tots vosaltres una gran preocupació. Us demanem una pregària molt especial. Una "boira densa" cobreix la regió del Kivu Nord de la República Democràtica del Congo. Resem perquè el Senyor l'il·lumini amb la seva llum. Resem perquè aquesta gent angoixada, pugui veure ben aviat que el sol torna a brillar, escalfant els cors i il·luminant les ments amb el do de la pau. Que Magdalena Aulina ens ajudi, intercedeixi i sostingui la nostra esperança.